

[Landbrugsministeren.]

Lovens bestemmelser i § 36 a, der blev indført i 1963, om statens refusion af halvdelen af kommunernes udgift til vedligeholdelse af offentlige vandløb foreslås ikke ændret i det nu fremsatte lovforslag, da dette emne bør overvejes og løses i forbindelse med de store refusionsordninger på andre områder. Det senest i landbrugsministeriet behandlede sæt refusionsopgørelser for kommunernes udgifter i 1966-67 gav grundlag for en statsrefusion på ca. 12,6 mill. kr., heraf ca. 5,5 mill. kr. til amtskommuner og ca. 7,1 mill. kr. til primærkommuner.

På samme måde er terminerne for indsendelse af opgørelserne fra kommunerne uændrede i § 36 c. Der gøres i bemærkningerne opmærksom på, at disse terminer bør afpasses efter ordningen af kommunernes regnskabsvæsen.

I øvrigt foreslås refusionsordningen rationaliseret dels ved forslag 38, hvorefter materielanskaffelser kan medtages til refusion for hele anskaffelsessummen i anskaffelsesåret, dels ved forslag 40, at forenkle refusionsordningen, når flere kommuner er fælles om vedligeholdelse af vandløb. Begge forhold bringes i overensstemmelse med refusionsordningen på vejvæsenets områder. Staten har også hidtil ydet refusion til anskaffelse af materiel, men det er hidtil sket over 5-årige perioder derved, at kommunerne som refusionsberettiget vedligeholdelsesudgift kunne medtage 20 pct. om året af materiellets anskaffelsespris. Efter at refusionsordningen har bestået i ca. 5 år, antages kommunerne at have opbygget en passende maskinpark, og fornyelser og udvidelser af maskinparken vil efter nyordningen næppe kunne bringe forstyrrelser i ministeriets budgetlægning.

Ved lovforslaget tilstræbes en udbygning af reglerne om vandløbsretternes virksomhed til beskyttelse af vandløb og havet mod forurening. Til gengæld begrænses retternes arbejde med de konkrete sager på områder, der er uden betydning for recipientbeskyttelsen, dels ved at det kan overlades til kommunerne selv at træffe bestemmelse om de lokale rørledninger, gennem hvilke spildevandet skal samles og føres til det af landvæsenkommissionen godkendte rensningsanlæg, dels ved at forslaget overlader til de

kommunale myndigheder at ordne anlæggenes finansiering på en måde, der svarer til, hvad der er almindeligt ved andre offentlige anlæg og værker. Samtidig gøres det klart, at det er kommunerne, der har ansvaret for, at planlægningen og udførelsen af spildevandsanlæg følger den almindelige bebyggelsesplanlægning. Det vil herved være af stor betydning, at de nye amtsråd som tilsynsmyndighed får mulighed for og anledning til at følge kommunernes bestræbelser for at medvirke til et godt samarbejde mellem primærkommuner, som af tekniske grunde bør arbejde sammen om løsning af fælles spildevandsafledning og rensning.

Under hensyn til kommunernes selvstændige stilling med hensyn til de økonomiske spørgsmål er det fundet rimeligt i forslag nr. 27 til § 16 b og i forslag nr. 91 til § 98 at foreslå, at det overlades til kommunerne selv at fastsætte en rimelig betaling for henholdsvis regulativer og visse attester.

Det er i forslag nr. 67 til § 74 b præciseret, at grundejernes bidrag til spildevandsanlæg, hvorom reglerne kan fastsættes i en kommunal vedtægt, i princippet forfalder til betaling fra det tidspunkt, landvæsenkommissionen har godkendt at arbejderne iværksættes. Under arbejder, som ofte har en lang anlægsperiode, vil kommunerne herigennem opnå en lettelse af finansieringen, hvilket har været fremhævet som et ønske i Kommunaltidende.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal dernæst have den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om landvæsenretter*, som knytter sig til forslaget vedrørende vandløbsloven.

Også dette forslag er i princippet og alle væsentlige enkeltheder identisk med det forslag, som genfremsattes den 12. februar 1968, men der er i det nu foreliggende forslag taget hensyn til lov nr. 223 af 31. maj 1968, om kommunernes styrelse, da ikrafttrædelsestidspunktet foreslås udskudt til 1. april 1970.

De opgaver, der hidtil har været pålagt amtet eller amtmanden, foreslås varetaget af amtsrådet efter 1. april 1970. For så vidt angår udnævnelse af formænd for land-